

We Lwowie, dnia 20. sierpnia 1909.

Alg 459

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o przekazanych mu przez Wys. Sejm
petycjach.

Wysoki Sejmie!

Przy rozprawach nad Rubr. XIV. wydatków budżetu krajowego na r. 1909 powziął Wys. Sejm dnia 31 października 1908 następujące uchwały:

1) Petycję emerytow. inżyniera krajow. biura melioracyjnego Ferdynanda Hillbrichta o przyznanie mu pełnych poborów tytułem emerytury przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia wniosku na najbliższej sesji sejmowej.

2) Petycję emerytow. adjunkta rachunkowego Aleksandra Holuki o policzenie mu do emerytury lat służby spędzonych w służbie nieetatowej, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy na najbliższej sesji sejmowej z wnioskiem odpowiednim.

3) Petycję Bazylego Korola lustratora biura patronatu o veniam aetatis, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedstawienia wniosku.

4) Petycję L. 1240 Stanisława Pola, dyetaryusza w biurze drogowym o przyznanie emerytury przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu z poleceniem przedłożenia Sejmowi odpowiedniego wniosku gdyby petent stał się niezdolnym do pracy.

5) Petycję p. Anieli Buynowskiej wdowy po byłym kontrolorze Kasy krajowej o stały dar z łaski przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

W wykonaniu powyższych uchwał przedkłada Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi następujące sprawozdanie:

ad 1) Ferdynand Hillbricht wstąpił do służby krajowej 1 maja 1875 jako dyetaryusz — 27 marca 1879 mianowany inżynierem pomocnikiem w biurze melioracyjnym, a 25 października 1907 jako inżynier I klasy przeniesiony na własne żądanie w stały stan spoczynku, — pozostawał więc ogółem w służbie krajowej 32 lat i 6 miesięcy. Przy przeniesieniu w stan spoczynku policzył mu Wydział krajowy do emerytury na zasadzie §. 12 ust. 1 i 2a) przy zastosowaniu §. 11 statutu emerytalnego o „wyjątkowym policzeniu lat“ do lat służby etatowej, lata służby od 1 maja 1875 do 27 marca 1879 spędzone w charakterze dyetaryusza — i wymierzył emeryturę za wszystkie lata służby od chwili wstąpienia t. j. za lat 32

(ułamek roku o ile nie przewyższa 6 miesięcy nie liczy się). Odnosnie do prośby p. Hillbrichta o wliczenie mu do emerytury dodatku osobistego o rocznych 400 K, jaki w czynnej służbie pobierał, Wydział krajowy stwierdza, że w myśl §. 29 statutu emerytalnego „dodatek osobisty liczy się tylko wtedy do ostatniej płacy, jeżeli został przyznany w celu wyrównania poborów przy przeniesieniu z jednej posady na drugą i tylko o tyle o ile służył na pokrycie różnicy stałej płacy i dodatków pięcioletnich“; — dodatek osobisty jaki p. Hillbricht pobierał, nie był przyznany dla wyrównania poboru; Wydział krajowy nie ma przeto żadnej podstawy do postawienia konkretnego wniosku — i ogranicza się tylko do zdania o tej petycji sprawozdania.

ad 2). Uchwałą z 11 lutego 1908 przeniósł Wydział krajowy adjunkta rachunkowego Alexandra Holukę w stały stan spoczynku — przyznając mu po myśli postanowienia §. 10 ust. 1 i §. 12 statutu emerytalnego, emeryturę za lata służby do emerytury policzalne tj. od dnia złożenia przysięgi. Lat służby spędzonych w charakterze dyetaryusza Wydział krajowy p. Holuce do emerytury nie policzył, albowiem §. 11 statutu emerytalnego („wyjątkowe policzenie lat“) postanawia, że „urzędnikom, którzy bezpośrednio przed posunięciem ich na stałą posadę pełnili obowiązki dyetaryusza, może Wydział krajowy przy przeniesieniu ich w stan spoczynku policzyć najwyżej pięć lat z czasu przebytego w służbie dyetaryusza — jeżeli przez cały czas swej służby pełnili swoje obowiązki wzorowo i zachowywali się nienagannie“, p. Holuka zaś w czasie służby był w drodze dyscyplinarnej cofniętym z posady rewidenta na posadę adjunkta rachunkowego. Wobec tego Wydział krajowy nie może postawić wniosku na uwzględnienie petycji p. Holuki.

ad 3). P. Bazyli Korol pełni od listopada 1902 obowiązki prowizorycznego lustratora w biurze Patronatu. Wstępując do służby miał lat 57. Zajmowana przez niego posada nie jest stałą — nie nadaje praw do emerytury ani do zaopatrzenia z funduszu krajowego, a stosunek służbowy może być każdej chwili za trzymiesięcznem wypowiedzeniem rozwiązany. Petent przez cały czas pracował sumiennie, umiejętnie i z pożytkiem, Wydział krajowy oceniając też jego użyteczność podwyższył mu od 15 października 1908 wynagrodzenie z kwoty 2400 K do kwoty 3600 Kor. P. Korol w petycji swej uprasza o udzielenie mu veniam aetatis a nadto o upoważnienie Wydziału krajowego do policzenia mu na wypadek stabilizacji lat służby spędzonych na obecnem, prowizorycznem stanowisku, tudzież lat, spędzonych w Towarzystwie Kółek rolniczych i towarzystwie Proświta.

Wobec tego że p. Korol wstępując do służby krajowej miał lat 57, a dziś ma lat 64, Wydział krajowy petycji jego poprzeć nie może.

ad 4) P. Stanisław Pol dyetaryusz oddziału techniczno-drogowego pozostaje w służbie krajowej od 15 kwietnia 1890 r. — od lat dwóch chory i według orzeczenia lekarskiego do służby niezdolny. — Nie będąc funkcyonaryuszem stałym nie ma prawa do emerytury ani do zaopatrzenia z funduszu krajowego — z ubezpieczenia zaś pensyjnego w myśl ustawy z 16 grudnia 1906 r., z powodu przekroczonego 55 roku życia korzystać nie może. W petycji swej uprasza o przemianę pobieranego wynagrodzenia po 6 Kor. dziennie na emeryturę.

Ponieważ prośba ta nie ma uzasadnienia w postanowieniach ustawy lub statutu emerytalnego, Wydział krajowy nie może za nią przychylnie oświadczyć się — natomiast Wydział krajowy wnosi ażeby Wys. Sejm przyznał p. Polowi stały dar z łaski w kwocie 1000 Kor. rocznie, i kwotę tę do Rubr. XIV poz. 222/2 preliminarza budżetu na r. 1910 wstawić.

ad 5). P. Aniela Buynowska wdowa po byłym kontrolorze kasy krajowej, nie pobiera pensji wdowiej ani innego zaopatrzenia — w petycji swej uprasza o przyznanie stałego daru z łaski. Wys. Sejm przekazując tę petycję Wydziałowi krajowemu, wstawił do budżetu na r. 1909 kwotę 500 Kor. do dyspozycji Wydziału krajowego. Wydział krajowy kwotę całą p. Buynowskiej asygnował i o tem zdaje sprawę.

Na podstawie powyższego sprawozdania Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego o przekazanych mu petycyach do wiadomości.

2. Sejm przyznaje Stanisławowi Polowi dyetaryuszowi w oddziale techniczno drogowym Wydziału krajowego stały dar z łaski w kwocie 1000 K. rocznie

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy :

St. Badeni w. r.

Sprawozdawca :

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

